

Bài Thương Khó Theo Thánh Matthêu

Bài Ngắn (Mt 27, 11-54)

Chúa Nhật Lễ Lá Năm A

Gm. Phaolô Nguyễn Văn Hòa

Người Đọc A:

Bài Thương Khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta, theo Thánh Mat - thêu.

Khi ấy, Chúa Giê-su đứng trước quan tổng trấn Phi - la - tô, và quan hỏi Người

rằng: Ông có phải là Vua dân Do Thái không? Chúa Giê-su đáp rằng:

Đúng như Ngài đã nói. Nhưng khi các thượng tế và kỳ mục tố cáo Người, thì

Người không trả lời gì. Bấy giờ, Phi - la - tô bảo Người rằng: Ông không

nghe thấy tất cả những điều họ tố cáo ông sao? Chúa Giê-su cũng không đáp lại

về một điều nào, khiến quan tổng trấn hết sức kinh ngạc. Vào mỗi dịp lễ trọng,

quan tổng trấn có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy theo ý họ. Lúc

ấy, có một phạm nhân nổi tiếng tên là Ba - ra - ba. Vậy Phi - la - tô nói với

dân chúng đã tụ tập rằng: Các người muốn ta phóng thích ai, Ba - ra - ba hay

Giê-su, mà người ta vẫn gọi là Ki - tô? Quan biết rõ chỉ vì ghen ghét

mà chúng đã nộp Người. Vậy trong khi quan ngồi xét xử, bà vợ sai người nói

cùng quan rằng: Xin ông đừng can thiệp gì đến vụ người công chính ấy, vì hôm

nay, trong một giấc chiêm bao, tôi đã phải đau khổ rất nhiều vì người ấy. Nhưng

các thượng tế và kỳ mục xúi giục dân, xin tha Ba-ra-ba và giết Chúa Giê-su. Quan lại lên

Người Đọc B:

tiếng hỏi rằng: Trong hai người đó các người muốn ai được phóng thích? Dân chúng

thưa rằng: Tha Ba - ra - ba! Quan Phi - la - tô hỏi họ: Vậy đối với

Giê-su gọi là Ki-tô, ta phải làm chi? Họ đồng thanh đáp rằng: Đóng đinh nó

đi! Quan lại hỏi rằng: Nhưng người này đã làm gì nên tội đâu?

Người Đọc C:

Chúng càng la to rằng: Đóng đinh nó đi! Bây giờ, quan Phi - la - tô thấy mắt

công, lại thêm náo động, nên ông lấy nước rửa tay trước mặt dân chúng và nói

Người Đọc B:

rằng: Ta vô can về máu người này, mặc kệ các người tự liệu lấy.

Toàn dân đáp lại: Máu nó cứ đổ trên chúng tôi, và trên con cái chúng tôi. Bảy

giờ, quan phóng thích Ba-ra-ba cho họ, còn Chúa Giê-su, thì quan trao cho họ đánh

Người Đọc C:

đòn, rồi đem đi đóng đinh vào thập giá. Bảy giờ, lính của tổng trấn liền điệu

Chúa Giê-su vào trong công đường, và tập họp cả cơ đội lại chung quanh Người.

Họ lột áo Người ra, khoác cho Người một áo choàng đỏ, rồi quấn một vòng gai

đặt trên đầu Người, và ấn vào tay mặt Người một cây sậy, họ quỳ gối trước mặt

Người Đọc B:

Người mà nhạo báng rằng: Tâu vua dân Do Thái! Đoạn họ khắc nhổ vào Người, và

lấy cây sậy đập trên đầu Người. Khi đã chế nhạo Người xong, họ lột áo

choàng đỏ ra, mặc y phục cũ lại cho Người và điệu Người đi đóng đinh vào

thập giá. Lúc đi ra, họ gặp một người thành Xy-rê - nê tên là Si-mon, liền

Người Đọc C:

bắt ông vác đồ thập giá cho Người. Họ đi đến một nơi gọi là Gol-go- tha, nghĩa

là Núi Sọ. Họ cho Người uống rượu hòa với mật đắng, Người chỉ nếm qua nhưng

không chịu uống. Khi đã đóng đinh Người trên thập giá rồi, họ rút thăm chia

nhau áo Người, để ứng nghiệm lời tiên tri rằng: Chúng đã chia nhau áo

Ta, và áo dài của Ta, chúng đã bắt thăm. Rồi họ ngồi lại canh Người.

Họ cũng đặt trên đầu Người bản án viết như sau: Người này là Giê-su, vua dân Do Thái.

Lúc ấy, cùng với Người, họ đóng đinh hai tên trộm cướp, một tên bên hữu,

một tên bên tả Người. Những người đi ngang qua, lắc đầu chế diễu Người rằng:

Người Đọc B:

Người là kẻ phá đền thờ, và xây cất lại trong ba ngày, hãy tự cứu mình

đi, nếu là Con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi thập giá xem nào! Các thượng

tể cùng luật sĩ và kỳ mục cũng chế nhạo Người rằng: Nó đã cứu được kẻ khác, mà không

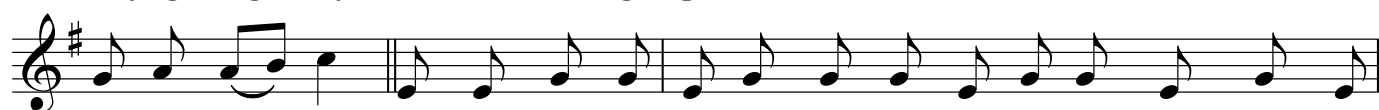
cứu nổi chính mình! Nếu nó là vua dân Do Thái, thì bây giờ hãy xuống

khỏi thập giá đi, để chúng ta sẽ tin nó. Nó đã trông cậy Thiên Chúa. Vậy

bây giờ Ngài hãy cứu nó, nếu Ngài quan tâm đến nó, vì nó đã nói: Ta

Người Đọc C:

là Con Thiên Chúa! Cả những tên cướp bị đóng đinh trên thập giá với Người, cũng nhục

mạ Người như vậy. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, khắp cả xứ đều

tối tăm mù mịt. Vào khoảng giờ thứ chín, Chúa Giê-su kêu lớn tiếng rằng:

E - li, E - li, le-ma sa-bach tha - ni! Có nghĩa là: Lạy Thiên Chúa con, Lạy Thiên

Người Đọc A:

Người Đọc B:

Chúa con! Sao Người bỏ con! Có mấy người đứng đó nghe vậy

Người Đọc C:

nói rằng: Nó gọi tiên tri E - li - a. Lập tức, một người trong bọn

họ chạy đi lấy một miếng bọt biển, nhúng đầy dấm và buộc vào đầu cây sậy và

Người Đọc B:

đưa lên cho Người uống. Nhưng có kẻ lại bảo rằng: Hãy chờ xem E - li -

Người Đọc C:

a có đèn mà cứu nó không? Đoạn Chúa Giê-su lại kêu lớn tiếng và trút hơi thở.

(Xin anh chị em quý gọi thỉnh lặng thờ lạy trong giây lát. Đọc tiếp sau khoảng 1-2 phút)

Người Đọc C:

Bỗng nhiên màn đèn thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới, đất chuyển động, đá nứt

ra. Các mồ mả mở tung, và xác của nhiều vị thánh đã qua đời được sống lại. Và sau

khi Chúa sống lại, họ ra khỏi mồ, vào thành thánh và hiện ra cùng nhiều người.

Còn viên sỏi quan và những kẻ cùng ông canh giữ Chúa Giê-su, thấy đất

chuyển động, và các sự xảy ra, thì thất kinh sợ hãi và nói rằng:

Người Đọc B:

Đúng, người này là Con Thiên Chúa.

Đó là Lời Chúa, Lạy Chúa Giê-su Kitô ngợi khen Chúa

honnho.com

Lyricist: spiritoflove-2, 04.2023